

מלכות הכתר

היכל לימוד זכמת - הנסתר הקדמונית לנשים

מלכות הכתר

היכל לימוד זכמות – הגסתר הקדמונית לנשים

שיעור 52 – **כח המחשבה** - סוד הפנימיות

לזבד הבת תכלת בת הדסה

לרפואת שלום אהרון בן רחל אל נא רפא נא לה

לעילוי נשמת עבר בן עמליה ז"ל
לעילוי נשמת מורי מנחם בן יששכר

לעילוי נשמת לאה בת שרה סעידה
לעילוי נשמת מירים בת רבקה ז"ל
לעילוי נשמת יהודה בן אורית ז"ל
לעילוי נשמת עופרי בת יסמין ז"ל
לעילוי נשמת כל הנרצחים

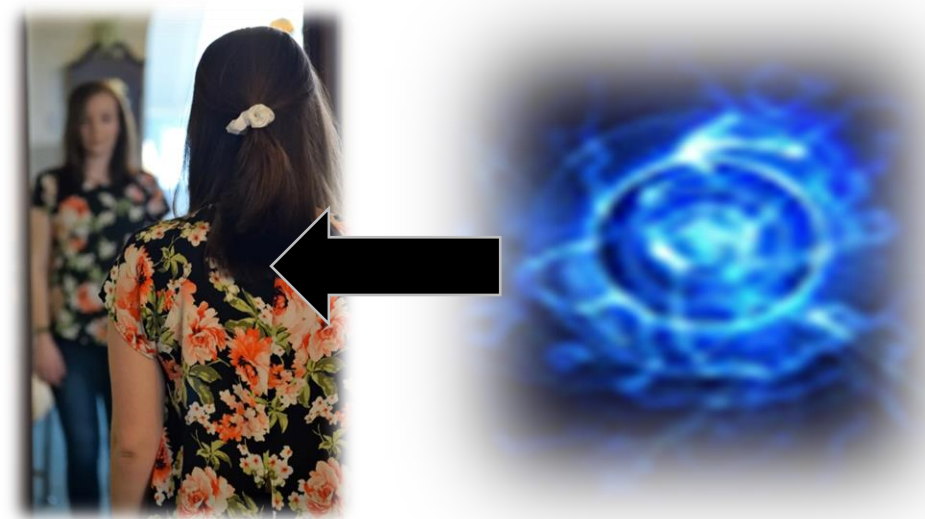
לרפואת רפאל בן אורו – אל נא רפא נא לה
לרפואת דניאל בן דבורה – אל נא רפא נא לה
לרפואת הגוף והנפש - לידור בן אורית – אל נא רפא נא לה
לרפאות דנה בת דוריס – אל נא רפא נא לה
לרפואת כל הפצועים והחולים בעם ישראל
לשמירה על החייל אייל בן סיגלית ולשמירה
על כל חיילי צה"ל

לשמירה וחזרה לשלום של החייל אוראל בן מדלן מזל
וכל חיילי צה"ל צבא השם.

פעולת הוצאת שמותיו, כינויו, פעולותיו

תנועת תודעה – מלמטה למעלה - הרווחה

תנועת תודעה – מלמעלה למטה - צמצום

- מכיוון שאנחנו חיות כולנו בעולם של **תודעה אין סופית**, ואין **ספור אפשריות** של סיטואציות שהקדוש ברוך הוא חושב אותן, עלינו להבין כיצד ניגשים אל המרחב המחשבתי האין סופי ואין ספורי על ידי פעולת – **הרווחה** – כניסה אל **הפנימיות ועליה בעולמות**

וכדברים האלה כתב הגר"א בפירושו לספר יצירה וז"ל: בכל גשם יש בו **פנימיות** המקיים אותו בגדרו, וכלול מעשר ספירות - והוא נפשו, בסוד השם המתפשט בכולם, כמש"כ (נחמיה ט, ו) 'ואתה מחיה את כולם', עכ"ל.

דין – מידה כנגד מידה - הטבע

"מי שנמצא בשכל הוא נמצא בעולם"

העולם משפיע על האדם

נמצא ב DOING

חסד – מעל הטבע

"מי שגר בלב, העולם נמצא בתוכו"

האדם משפיע על העולם

נמצא ב BEEING

איך עוברים לגור בלב - בפנימיות ?

לגור בלב – להתחבר לפנימיות

מי שמתחבר

לדומם שבדומם הוא בבחינת מת, אפילו
כשהוא נפגש עם אדם הוא אינו מתחבר לחי
שבאדם, לנשמתו אלא למת שבאדם, לגופו
וללבושו. רק אדם שמתחבר לחי שבכל דבר,
הוא חי באמת.

(שני תולעת)

איך עוברים לגור בלב ?

מה הדבר הראשון שעושים
כשנכנסים לדירה חדשה ?

סדר ונקיון

נקיון
מלשון – קן – שורש

היום נכנס להבין שבכל דבר יש פנימיות
וגם בפנימיות של מחשבת הבריאה,
שזו תכונה אצל הקדוש ברוך הוא
הסדר והניקיון חשוב ביותר

קול דממה דקה של פנימיות הנבראים

(יז) כל אדם נפגש בכל יום עם נבראיו של הבורא, דומם, צומח, חי ומדבר. בכל אחד של הנבראים יש את הכח המחיה ומהווה אותו בכל רגע. מהו הכח המהווה ומחיה את

כל הנבראים בכל רגע ובכל שעה? בורא עולם! עבודת האדם בכל דבר שנפגש עמו להתחבר למהווה שבו, לאלוקות שבו, ולא להתחבר לחיצוניות ולצורה החיצונית. אדם בעל אבחנה פנימית, כשהוא נפגש עם חתול, הוא חש את הנפש שבה ולא את צורתה החיצונית. אדם שחש פנימיות, הוא רואה אבן וחש ומרגיש ושומע שמיעה נפשית את השירה ששרה האבן לבורא עולם, (כמבואר בפרקי שירה שכל הנבראים שרים שירה לבורא עולם), הוא מתחבר לחי שבדומם ולא לדומם שבדומם. ק"ו

כמו בכל פרט מהחיים, גם בעניינים אלו ישנו היצר הרע, אשר מטעה את בני האדם מהעיקר אל הטפל.

בכל דבר שאישה נפגשת איתו, עליה להבין שטמון כאן משהו משמעותי, וניתן לקנות כאן קניין רוחני כלשהו. ככל שהבלבול גדול יותר וככל שהשטחיות רבה יותר - בהכרח שטמונה כאן נקודה פנימית עמוקה.

- הלכלוך בשורשו הוא המפריד בין האדם לבין הקדוש ברוך הוא
- הנקיון הוא המחבר בין האדם לקדוש ברוך הוא

סוד הפסוק: "ארחץ בנקיון כפיי" תהלים כ"ו:ו
ואחרי כן "ואסובב את מזבחד".

- החיבור לקדוש ברוך הוא נעשה ע"י מידת הנקיון,
- עלינו לשלול את מה שמפריע לחיבור עם הקדוש ברוך הוא.

כשהאישה מגיעה להכרה ולהבנה ברורה שמידה זו היא של הבורא יתברך, וששורשה נעוץ עמוק בתוך הנפש הרוחנית שלה - אישה כזו מקבלת מבט אחר על הצורך בניקיון המתבטא בחיצוניות ובגשמיות בעולם העשיה

מידת פנימיות - אהבת סדר.

אהבת סדר - זו לא מידה שנבראה מאליה
הרבה חושבים שהאדם כביכול מכריח את עצמו ותובע מעצמו להיות מסודר

אהבת סדר - מידה שהוטבעה בנפשנו, של כל אחת ואחת על ידי הבורא.
כל אישה צריכה להבין שאהבת הסדר היא חלק מהותי מהנפש שלה,
כמו הניקיון החיצוני והפנימי.

ההכרה בכך שאהבת הסדר היא חלק מהקשר שלנו עם הבורא מאפשרת לנו לחוות את חיי היום-יום
בשלווה ובתחושת סיפוק עמוקה.

כל פעולה שנעשה למען הסדר והארגון היא ביטוי לאהבת הבורא והקשר שלנו עם הרוחניות והפנימיות
שלנו.

בעניין הנקיות יש **נקיות מופלגת** ונקיות שהיא **צורך הנפש**, והדבר **משתנה מנפש לנפש** כמה זהו צורך באמת,

עידון - "פשוט גופך מעל נשמתך"

אישה שחיה בבית מבולגן, **אם היא לא בבחינה** של "פשוט גופך מעל נשמתך בכל עת ובכל שעה" שאינה רואה כבר את הגשמיות, תתקשה לחוות שלוה פנימית.

הסדר והארגון לא רק עניין חיצוני, אלא הם השתקפות של סדר פנימי בנפש.

כאשר הבית מסודר ומאורגן, הנשמה מרגישה **נינוחות והרמוניה**, והיא **מסוגלת להתחבר** ביתר קלות **למימד הרוחני שלה.**

כדי שנחיה עם סדר פנימי, מוכרח שיהיה סדר גם בחיצוניות.

איך עושים את זה
כל הזמן עלינו לזכור את הנקודה הפשוטה: **לשאול מי הכריח זאת?** –

ולהזכיר לעצמו שזה הקב"ה!!

כל מחשבה של **משהו שמוכרח**, **בלי זכירה** בכל רגע **שאת ההכרח הזה**
יצר הקב"ה, והוא הרגע תובע את ההכרח הזה - יש כאן חס וחלילה
נפרדות של האדם מהבורא.

- כשאִיֶּשֶׁה חיה בכל רגע **מתוך הכרה** שמידה כלשהי **בתוכה מחוברת לבורא**, והוא זה שמחיה אותה - היא מתעסקת בכל דבר עם התקשרות לבורא.
- היא **לא חיה לבד**, אלא חיה בפנימיות עם הקב"ה.

כשאישה **מבינה** שהצורך בסדר הוא **מאבני היסוד שלה** לעבודת ה', היא
 מבינה שבסידור הבית, מעבר לגמילות החסד עם בני משפחתה, יש כאן
 עבודת ה' פרטית לנפשה.

נקודה זו מתחלקת לשני חלקים.

יש אישה שהסדר נובע אצלה **פחות מהנפש ויותר**
מהשכל.

יש אישה שהצורך לסדר **כבר טבוע בנפשה,**

אם היא **לא מסדרת** - זה **מפריע** לה.

היא מבינה שאם היא **לא תסדר** את הבית **פעם בשנה,**
כבר לא יהיה ניתן לחיות בו...

אצלה העבודה היא **להכיר שהמידה היא**
מהבורא, ורצונו של הקדוש ברוך הוא שכך היא
 תעשה, אבל **מתוך ענג מההכרה שזוהי עבודת ה'**
ומילוי רצונו

אצלה העבודה יכולה להיות **בדיוק בנקודה ההפוכה:**
 חוץ מהעבודה המעשית שהיא מסדרת, **תעורר את**
הנפש לרצון ולצורך בסדר פנימי אמיתי.

סדר וניקיון לקראת חגים מצד הפנימיות

אם אין רצף של עבודת ה', והמעשים הגשמיים הם חלילה כלי לניתוק מהפנימיות, עלולים לאבד את כל הימים הללו!

רק כאשר ההכנה אינה הכנה גשמית בלבד, ואף אם בגוף ישנה עשייה, אבל בפנימיות זוהי הכנת הנפש לימים המתקרבים ובאים - אז יש סיכוי שאישה תיכנס לחג בצורה הנכונה והראויה, ותכניס את כל בני משפחתה והאורחים.

בדבר שאין מסודר כראוי עלול להיות אחיזה
 לסט"א

ג) בשב"ק בבוקר לפני התפילה היו ההכנות
 רבות, ובחיל ורעדה, בכמה דברים
 וענינים שאינם ידועים לנו על בורין, ולפני
 התפילה שתה חמין (קאפה), ובפחד גדול עשה
 עטיפת הטלית, ולענין שהטלית לא היה מקופל
 מליל שב"ק לקחו בימינו וניער אותו ואמר
 פסוק כל כלי יוצר עליך לא יצלח וגו' (לענין
 שידוע שלא יהיה להם אחיזה ח"ו, שבכל דבר
 שאינו מקופל ומסודר כראוי יכול להיות להם
 אחיזה רח"ל הש"י.

(רזא דעובדא [תולדות הרה"ק מהרא"ז מקרעטשניף]
 דף לה)

על מנת להבין את הפנימיות שבכל תהליך בנפש האדם
ישנו כלל יסודי :

פנימיות - מצד הדין

- דבר קצר
- דבר חס
- דבר קשה
- דבק מר

פנימיות – מצד חסד

- דבר ארוך
- דבר קר
- דבר רך
- דבק מתוק

חסד

דבר ארוך:

• **סבלנות:** סבלנות היא מידה שמאפשרת לאדם להתמודד עם אתגרים לאורך זמן, מבלי לאבד את הרוגע והשלווה הפנימית.

• **השקעה במערכת יחסים:** השקעה לאורך זמן בקשר אישי, כגון ידידות או זוגיות, שבונה ומחזקת את הקשר בין הצדדים.

דין

דבר קצר:

• **חוסר סבלנות:** חוסר יכולת לסבול עיכובים, דבר שמוביל לכעס ולתחושת תסכול מיידית.

• **קבלת החלטות פזיזה:** קבלת החלטות מבלי לחשוב לעומק, דבר שעלול להוביל להשלכות שליליות ולחוסר תבונה.

חסד

דבר רך:

• **רגישות ואמפתיה:** היכולת להרגיש ולהבין את רגשותיהם של אחרים, ולגלות כלפיהם רוך ועדינות.

• **סלחנות:** היכולת לסלוח לאחרים על פגיעות ועוולות, ולהיות גמישה ובלתי נוקשה בתגובותינו כלפיהם.

דין

דבר קשה:

• **נחישות:** היכולת להחזיק בעקרונות ובמטרות למרות קשיים ומכשולים, ולהתמיד במאבק להשגת המטרה.

• **קשיחות רגשית:** היכולת לשמור על קשיחות רגשית ולהגן על עצמך במצבים בהם יש צורך בעמידות נפשית.

חסד

דבר קר:

• **שיקול דעת קר:** היכולת לשפוט מצבים באופן קר ומחושב, ללא התפרצויות רגשיות, על מנת לקבל החלטות נכונות ומתאימות.

• **שקט פנימי:** היכולת לשמור על קור רוח ושקט נפשי גם בסיטואציות מורכבות או מלחיצות.

דין

דבר חס:

• **התפרצויות זעם:** כעס בלתי נשלט והתפרצויות זעם כלפי אחרים, מה שגורם לפגיעה ביחסים ובסביבה.

• **קנאה עזה:** תחושת קנאה חמה שגורמת לאדם להתנהג באופן אגרסיבי או נקמני כלפי אחרים.

חסד

דבר מתוק:

• **שמחה ואושר:** תחושת סיפוק
ושמחה פנימית, הנובעת מחוויות
חיוביות ומרגעי אושר בחיים.

• **מילות עידוד:** מתן מחמאות, עידוד
וחיזוק חיובי לאחרים, שמשפיעים
לטובה על מצב הרוח והתחושה
הפנימית שלהם.

דין

דבר מר:

• **אכזבה:** תחושת מרירות הנובעת
מאכזבה כאשר הציפיות לא
מתממשות.

• **ביקורת:** מתן ביקורת קשה ומרה
כלפי עצמך או לאחרים, מתוך רצון
לשפר ולתקן.

ענין הוצאת הליכלוך מהבית

(כה) מקורביו של רבי אברום נהגו לספר, שאצלו כל פעולה לוותה במחשבה תחילה, וכל מעשי יומי היה עבודה שלימה בפני עצמו. כדוגמא לכך הביאו את העובדה שהצדיק בכבודו ובעצמו נהג לרוקן את פח האשפה בביתו. אבל אצלו זה לא היה מעשה גרידא, אלא עם הרבה מחשבה ותשומת לב. והסביר שהוצאת הליכלוך מהבית זה כעין גירוש הסטרא אחרא ממעונו של האדם, כי החיצונים יונקים את מהותם מן הפסולת והשיריים. רבי אברום צעד במתינות עם פח האשפה, עד הגיעו למיכל האשפה הגדול שהוצב במעלה רחוב ישעיה, גירש מסביבתו את כל החתולים שנאספו שם, ורק אז זרק את תכולת פח האשפה לתוכו. ילדי השכונה ועוברי אורח שראוהו נושא את פח האשפה, מהרו להציע לו אז עזרתם. אך הוא סירב בתוקף ולא נתן לאף אחד להוציא מידו את פח האשפה.

(אברהם עבד ה' [תולדות רבי אברהם אהרנוביץ זצ"ל])

למה חשוב לחשוב נכון
לחשוב יותר נכון
לחשוב הכי נכון

כי המחשבה היא זו שבעזרתה נוצר החיבור למרחב התודעה

אבל בשביל שחיינו יהיו הרמוניים ובעלי שפע
אנחנו צריכים לדעת מהיכן יוצאות באמת המחשבות

לעולם המחשבה יש השפעות שהן מרחיקות לכת
למה ? כי המקובלים מסבירים לנו שזה הוא עולם ממשי ממש
אדם יכול ליצור דברים במחשבתו, לטוב ולרע,

מילוי המחשבה
בתוכן חיובי

מילוי המחשבה
בתוכן שלילי

מילוי המחשבה בתוכן מסוים, יקרין לנו את המחשבה הזו, כמציאות

"צריך לשמור את המחשבה מאד כי ממחשבה יכול להיות נעשה דבר חיוני ממש..."
(שיחות הרן ח')

"כשלומדים מילי דפורענותא, כגון שלומדים הלכות אבלות וכיוצא, אין לעיין שם הרבה כי אין צריכין להעמיק המחשבה במקומות כאלו כי המחשבה יש לה תקף גדול... ועל כן צריכין לעבור במהירות מקומות כאלו..."
(שיחות הרן ח')

כל האפשרויות המתקיימות בו זמנית , שהתודעה שלנו מתניידת עליהן
למעשה הם המלאות שנמצאת בתוכנו

בברכת התורה אנו מברכים : "...וחיי עולם נטע בתוכנו".

ירמיהו א' :ה'

"בְּטָרֶם [אֶצְרְךָ] (אצורך) בְּבֶטֶן יִדְעֶתִיד"

אנחנו יישיות אלוקיות עם תודעת מלאות,
כל אפשרות שמתקיימת במרחב התודעה נמצאת בתוך המציאות הפנימית אצלנו

כיצד נמלא את המחשבות שלנו
בנושא סדר וניקיון בפנימיות ?

המקובלים מלמדים אותנו, שאנחנו לא צריכים להשיג שום דבר, כי הכל כבר
מתקיים בו זמנית
באור אין סוף
מכיוון שהעולם הוא עולם תודעתי מחשבתי
הכל למעשה זה רק בפנימיות שלנו
רק שעלינו לכוון אל תוכה, להוציא ממנה את האור האלוקי

מה מתקיים בתוכנו שיעזור לנו לעשות סדר וניקיון בפנימיות שלנו ?

למדנו הקודים של **המציאות הרוחנית**, **שמשקפת** כעולם חיצוני כאן על **כדור הארץ** נקראים תורה.

הקודים הרוחניים נכתבו בהתאם **לחוקיות** של התנהלות **סופראורגניזם**.
 אנחנו חיים בעולם שמורכב מהשפעה של **קודים רוחניים וצמצמי אור** בתצורה של אותיות

שִׁיעֹזֹר לוֹ לְהִבִּין הַתּוֹרָה עַד כָּאן תִּכַּן דְּבָרָיו וּמִבְּאֵר מִזֶּה שֶׁהַתּוֹרָה
 אֵינָה רַק סֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֱלֹא שֶׁיֵּשׁ מְצִיאוֹת
 רוּחָנִית שֶׁל תּוֹרָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁיְכוּלָה לְבַקֵּשׁ בִּקְשׁוֹת מֵהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ [וּמִשָּׁל לְדַבֵּר הַיְדוּעַ לְכֻלָּם שֶׁיֵּשׁ מְצִיאוֹת רוּחָנִית שֶׁל
 מֵלָאכִים].

מתוך החוברת של המקובל עדס שליט"א , דרכי העליה הרוחנית

גם על ידי זה שעולה חב"ד ליצירה, דהיינו על ידי שמקשר מחשבתו אל התורה, על ידי זה מקבלת האמונה כח לברר הניצוצות הן מקליפות ולעלות מהם, כי בלא זה הכח, היה אפשר שיתאחזו גם הם בעצמן בהאמונה ח"ו, אך על ידי שמקשרין **פנימיות** המחשבה אל התורה, ומקבלת כח לעלות כנ"ל, ואזי נעשית מלחמה, כי צריך ללחום עמהם להוציא הניצוצות מהם.

ז) כאמור על פסוק (שמות כה, ב) ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו תקחו את תרומתי, ופירש רש"י לי לשמי,
שהבורא ית"ש הורה אותנו על זה לבל יפריד
אותנו מאתו ית' שום דבר ארצי וגשמי, כי אם

(מאור עינים אבות ד"ה הלל אומר

פנימיות באכילה

פנימיות בשולחן:

פנימיות השולחן היא תנועה בתודעה של האדם שמקבלת גשמיות בשולחן ישנן שלוש בחינות: נפש, רוח ונשמה. **נפש** היא האכילה, **רוח** היא הזמירות, **ונשמה** היא לימוד התורה.

שילוח פנימיות של מאכלים קרים:

אין שום דבר קר שמזיק לאדם, אפילו אם אוכל מאכלים קרים, אלא שהקרירות הזו יכולה לגרום להחלשת ההתלהבות והאש בדבקות אל הקדוש ברוך הוא

מאכל חם

ט) ה"חתם סופר" לא אכל אלא באם היה המאכל חם.

(בית שמחה תשטז)

כשאישה אוכלת תאנה ומברכת
 עליה, ובפרט כאשר היא אוכלת אותה
 בפעם הראשונה ומברכת שהחיינו,
 תהיה נזהרת לכוון לתקן את חטא אדם
 וחוה בתאנה.

כשאישה אוכלת ענבים, תברך עליהם
 בכוונה, ותכוון לתקן את חטא אדם וחוה
 בעץ הדעת אשר ענבים סחטה ונתנה לו.

תכוון באכילתם למתק ולבסס את שם
 אלהים שהם בגימטריה ענבים

כשאוכלת רימונים, תכוון
 שרימונים בגימטריה רצון,
 ובגימטריה נוצר, ובגימטריה צנור,
 ובגימטריה מקור. מומלץ לאכול
 רימונים בסעודה שלישית ולכוון
 בכך.

כשאוכלת תמרים, תכוון שתמרים
 בגימטריה שתי פעמים אל שדי, ובגימטריה
 משה משה. בזכות משה משה שלא פסק טעם
 בגווינו, תתברך בשם אל שדי בחיצוניות
 ובפנימיות.

כשאוכלת דייסה שהם

חיטים מבושלים, תכוון לתקן את

חטא אדם הראשון וחוה שקלקלו
בחיטה.

תכוון שחיטה בגימטריה כ"ב, כנגד כ"ב
אותיות התורה, ובגימטריה טובה.
מומלץ לאכול דייסה זו בשבת בראשית.
בנוסף, תכוון שחיטים בגימטריה בינה.

כשאוכלת זית, תכוון בשמות א"ל

אלהי"ם מצפ"ץ שעולים בגימטריה זית.
ואע"פ שאמרו חז"ל שזית קשה לשכחה, כתבו
גורי האר"י ז"ל שאם תכוון בשמות הנזכרים
לא יזיק לה, ואדרבה יועיל. ודעי כי זית הוא
ביסוד, לכן לתקן היסוד טוב לאכול זית
ולברך עליו בכוונה גדולה, ותכוון בשמות
הנזכרים בכל אחת ואחת.

כשאוכלת תפוחים, תכוון שתפוחים

אותיות פתחים, שמשמעותם המשכת שפע מן
החכמה ששם היא נקודת הפסח. בנוסף, תכוון
שעל ידי הברכה שהיא מברכת על התפוח,
יתקיים בנו סוד הכתוב (תהלים קמה, טז) "פותח
את ידך ומשביע לכל חי רצון", אשר בו רמוזים
השמות המסוגלים לפרנסה כנודע.

כשאוכלת אגוז, תכוון

שאגוז בגימטריה טוב, ותכוון
שאגוזים בגימטריה בינה.

טוב לאכול בכל ליל שבת שום, כי היסוד
 נקרא **שום**, ולכן ראשי השומים מרבים
 את הזרע. תכוון באכילתו ששום בגימטריה
 רצון שהוא הכתר, גם בגימטריה נוצר שהוא
 מזל הח', גם בגימטריה צנור שהוא היסוד
 הנקרא צנור, וגם בגימטריה מקור. יאמר
 בפיו כאשר אוכל את השום את הפסוק "כי
 עמד מקור חיים באורך נראה אור" (תהלים
 לו, י). עם זאת, דע כי אין לאכול שום אלא
 למי שיש לו אשה ויוכל להזדווג עמה באותו
 הלילה. ודי למבין.

כשאוכלת דגים, תכוון שתתברך

מעינא פקיתא. בנוסף, תכוון שדגים
 בגימטריה אל הוי"ה, שהוא ביצירה, כדי
 שיימשך לה שפע משם.

כשאוכלת בשר, תכוונה שבזכות חיי

האבות, אברהם, יצחק, יעקב, זיע"א שהם
 בגימטריה בשר, יעזור השי"ת לברר הניצוצות
 מהבשר. בנוסף, תכוונה שיעזור השי"ת לעשות
 חסד עם הנפש באכילת הבשר שעולה
 בגימטריה חסד נפש.

פנימיות - בשר וחלב

איסור אכילת חלב אחר בשר נועד שלא להגביר את הדין :
הטעם לכך שאסור לאכול חלב אחר בשר הוא שחלב הוא חסד ובשר הוא דין. כשאוכלים חלב אחרי בשר, הדבר גורם להגברת הדין על החסד, ולכן הדבר אסור.

לעומת זאת, כשאוכלים בשר אחרי חלב, הדבר גורם להגברת החסד על הדין, ולכן מותר לאכול בשר אחרי חלב.

תפיסת מציאות

נ.צ.ז.

- שקט
- שקוף
- זך – מזוכך
- אחד
- מופשט ממלבושים
- א'הבה
- (עדיין אפשר להיות פעיל

ה"לב" מקרין
תדרי תודעה

השכל מייצר
לנו מלבושים

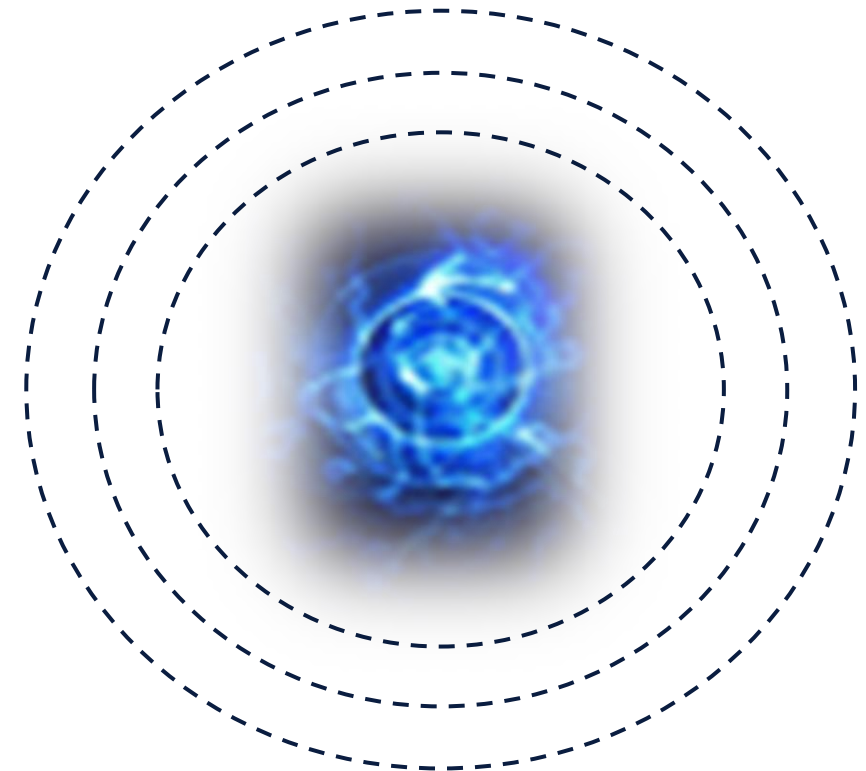
תפיסת מציאות

ז.צ.נ.

- רעש
- יש התרחשויות
- אור עכור וגס
- צבעים
- גירויים
- סוגי עונגים

וַיִּנָּחֶם י.ה.ו.ה כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֶל לְבוֹ

בראשית ו

הקדוש ברוך הוא
מעצב את עצמו אל **ההזדהויות**
שלנו

ומצייר לנו את המציאות בהתאם
להלך רוח שאנחנו מתהלכים איתו
א.ד.מ.ה

אמונה, דיבור, מחשבה, התבודדות/אינטמיות

גילוי הבעל שם טוב ותלמידיו אשר שלח ה' לעולם לגלות
 את אור החסידות, הלא היא אור **פנימיות** הבריאה –
 גילוי סודו יתברך בעולם – גילוי סודות **ספר הזוהר** הקדוש
 בתוך הבריאה – בהנהגת העולם אשר לימדו אלו הקדושים
 לראות כי הקב"ה בתוך תוך העולם – יחוד קודשא בריך הוא
 ושכינתיה, **בכל** פעולה ופעולה ובכל תנועה ותנועה ובכל
 מתשבה ומתשבה ובכל דיבור ואמירה וכו' וכו' הכל בכל
 מכל הוא רק אור השי"ת, לראות השנחה פרטית בכל **דבר** אף
 בדומם, הוא הוא גילוי ספר הזוהר אשר דרכו נתגלתה אז
בעולם כפי אשר גילה רבי שמעון "כד אתגלייא האי חיבורא
 בעלמא סגיאין מתכנשין לגביה" – כשיתגלה זה החיבור

חסידות שערי הילולה/ארלנגר
 יצחק משה בן יוסף

ראשי תיבות של ארבעת הדברים א.ד.מ.ה. , שהקדוש ברוך הוא עושה בעצמו כלפינו ...

אמונה - כל בוקר אנחנו אומרים "מודה אני... רבה אמונתך" ...

דיבור - "וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר."

מחשבה - "כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאֻם יי". ,

התבוננות - "הִתְבִּינְתָּ עַד רִחְבֵי אֶרֶץ הַגֹּד אִם יֵדְעָתָּ כֻּלָּה."

הַקֶּב"ה

(סְמִירַת כְּתֹר
אוֹר הָאֲחָדוֹת)

רְצוֹן

הַקֶּב"ה

(מִתּוֹךְ מִלְאוֹת
וּרְצוֹן לַתֵּת)

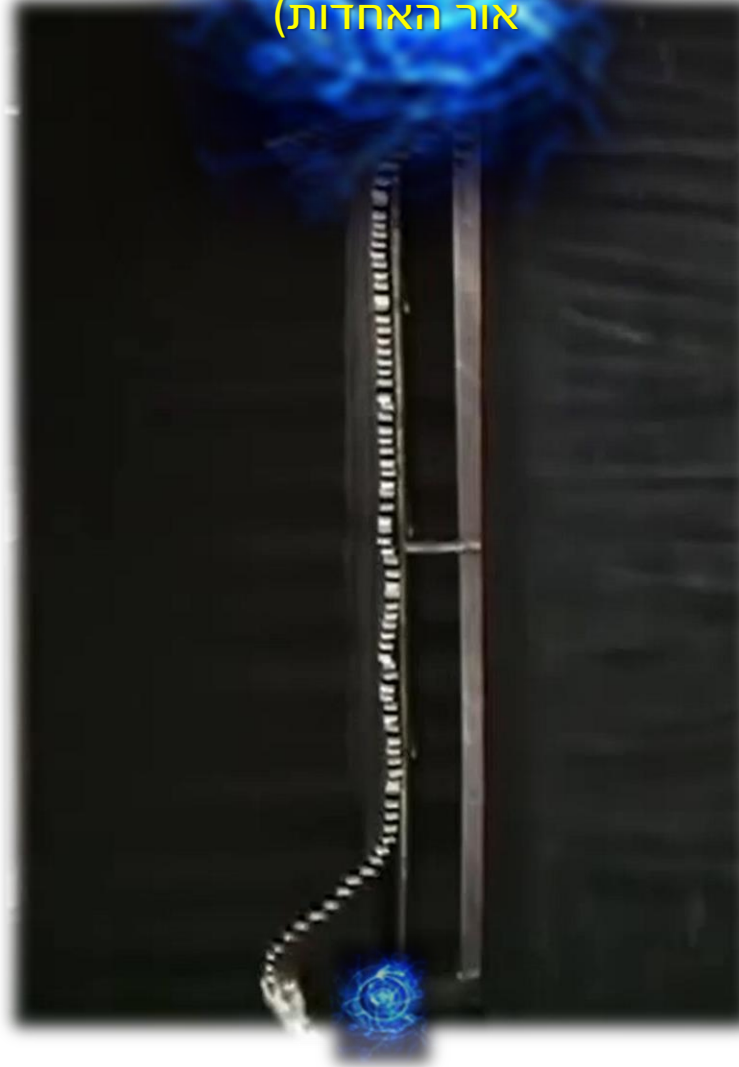
לֹא נֹצֵר רִיקוּד הַרְמוֹנִי

חֶפֶץ

לֵב הָאָדָם

(מִתּוֹךְ הִשְׁרָדוֹת
וּרְצוֹן אֲגוּצָנֶטְרִי)

- בִּמְקוֹם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד-קִמְצָנִים
- בִּמְקוֹם גְּבוּרָה עֲצֻמִּית-גְּבוּרָה עַל הַבְּרִיּוֹת
- בִּמְקוֹם רַחֲמִים – אֲכֻזְרִיּוֹת
- בִּמְקוֹם לְהוֹדוֹת – מִקְטָרִים
- בִּמְקוֹם לְשִׁמּוֹר קְדוּשָׁה – גִּילּוּי עֲרִיּוֹת

אִם אֵין הַשְׁתּוּוֹת הַצּוּרָה
וְהָאָדָם נִמְצָא בְּהוֹפְכִיּוֹת
הַצּוּרָה/שִׁינּוּי צוּרָה נֹצֵרֶת
הַתִּנְגְּדוֹת שֶׁמִּבְטֵלֶת אֶת
הָעֵבֶרֶת הַשְּׁפַע/הַמּוֹחִין/הָאוֹר

נענוע החבל ברצון לב דומה
בין שני אנשים, יוצר תולדה שלישית
שהשכינה שורה עליהם, ושני הצדדים
מקבלים מהשפע

חפץ הלב
(התבטלות)

חפץ הלב
(התבטלות)

מדוע אור השפע לא מתקבל בכלי

- זה מתחיל בזה שאדם רדום תודעתית

- אנחנו לא ערים לזה שהקדוש ברוך הוא כל הזמן שולח מסרים

- יש כאן תמסורת של אור שיורדת אלינו עשרים וארבע שעות ביממה

- אנחנו שטופי אור – ובמקום זה מעדיפים לישון

ועתה הרוצה לזכך נפשו על כל נשימה ונשימה יכוין בעת שנושם, שהאור (שהוא אור כנ"ל) נהפכת לאור שהוא שלשה שמות הקודש אהיה הויה אדני ומתחילה בוטש האור במוחו בבחי' שם אהיה ואח"כ יכוון שבוטש בגופו בבחי' שם הויה, ואח"כ בוטש בבחי' נה"י שבו בבחי' שם אדני, כ"ז יתרגל לכוין בנשימה אחת (היינו שיצייר בעת שנושם השלשה שמות הק' שהם מאירים בחב"ד, חג"ת נה"י שבו) ובזה יטהר פנימיות גופו מאד (וטוב שיחזיק הנשימה לזמן ארוך כפי שיוכל ויותר מיכלתו עד שירגיש שהאור בוקע הפרסא שבתוך גופו, ויתעצם עם האור ויאיר גם בחי' הנה"י שלו, והיו צדיקים שעבדו עבודה זו עד כדי התעלפות, וסימן שמזדכך גופו, הוא כי הטהרה מחליש כוח הגוף מגודל האור, ובעת שיעסוק בכוונות הנ"ל יוכל להרגיש חולשה גדולה).

א.ה.י.ה

י.ה.ו.ה

א.ד.נ.י

והנה אח"כ כאשר מוציא האויר לחוץ יכוין
איך שאור הבינה מטהר את גופו מבפנים
מלמטה למעלה, ואח"כ כאשר האויר יוצא
לחוץ יכוין שאור הבינה שבאויר מטהר את כל
גופו מצד החוץ, מתחילה משערות ראשו עד
למטה (כי אע"פ שבגשמיות האויר יוצא מהפה
או החוטם אבל ברוחניות יוצאת למעלה
מהמוחין ומתחברים שם עם בחי' הכתר).

א.ה.י.ה

י.ה.ו.ה

א.ד.נ.י

האני האמיתי שלנו הוא **הצִייר**

- הדעת השקופה
- הדעת השקטה
- הדעת שמתוודעת
- לתוצאות המצטיירות
- על ידי הקב"ה

הקדוש ברוך הוא רוצה להעניק לנו את הענג שהוא מרגיש

לכן הוא אומר, תהיה מה שאני "**אני אומן**".

תורתי היא אומנותי

הקב"ה נותן לנו **רשות לצייר** במכחולי ציור העולמות שלו

הקב"ה מאפשר לנו להיות **שותפים איתו**

- במכחולים
- בצבעים
- בכלי מדידה
- בעפרונות
- ואפילו במחק שמוחק ציורים שאנחנו לא מרוצים מהם

אבל ... לכל זה יש ספר הוריה – תורה

ויש לה כלל אחד – **שלא נהרוס לו את הבריאה**